Kuljen mietteissä syvissä,

pitkää päivääni pakenen

arvottomiin askareihin,

joutaviin ajankuluihin.

Pää on raskas ja sekava,

kaikki tuntuu vaikealta,

mieltä huolet hunnuttavat

väsymyksen vallan alla

unettoman yön perästä.

Sinä, vieras kutsumaton,

laineista laman kohosit,

taantumasta tallustelit.

Työttömyys, vihattu vieras,

tuloasi puolustelit

huonoilla tulosluvuilla,

karikoilla kehnon kasvun.

Miksi silmäni salamoi,

mielen valtaa vahva uhma?

Minut luulet voittaneesi,

sortaneesi suon mutahan.

Erehdyt pahemman kerran.

En sulle periksi anna,

toivoani en menetä.

Kohta voimani palaavat,

laantuu mieleni masennus.

Nousen silloin tästä suosta,

kohottaudun siivilleni

suomalaisella sisulla.